

# Sifa Veteranen

SIFA Idræthshistorisk Samling • Nr. 19 • December 2021



- Rugby gav SIFA-formand Ole Nielsen selvtillid og ballast i livet
- Parasport 50 år i Aalborg
- Håndbold fra marken til nye historiske højder i Aalborg



**DANSK MESTER**  
2020 - 2021







# 2020 i Samlingen var en ren walk-over



## Velkommen

til et nyt nummer, til en ny udgave i en ny model for SIFA Veteranen.

Efter at have stået for den grafiske opsætning siden "Veteranens" start i 2003 har Leif Bruno Sørensen overladt den opgave til undertegnede, der har tilladt sig at ændre lidt på layoutet.

Staben omkring bladet består stadig af Samlingens håndgangne medarbejdere, der deltager med alle talenter i research, indsamling af relevante fotos, artikler og dokumentation.

Vi har, med stort held (og tak), formået at indhente flotte artikler fra lokalt kendte men også lokalkendte idrætspersoner.

At vi skifter format til A4 betyder ikke, som nogen kunne forledes til at tro, at vi opererer med større bogstavtyper ;-), men at vi respekterer den mulighed, det giver at lade vore mange fantastiske fotos få den plads, de har fortjent.

Vi håber på SIFA's og Samlingens vegne, at I, vore veteraner, må opnå glædelige gensyn og glade minder ved vort ydmyge årsskrift og vores Veteransammenkomst i december...på "genkig"!

Keld Jensen

Oven på et travlt jubilæumsår 2019, hvor vi sluttede med fejringen af Samlingens 40 års fødselsdag og præsentation af vores flotte, nye udstilling, der både fortæller historien om SIFA og – især – om Idrætsarkivet, der blev til SIFA Idrætshistorisk Samling, skulle vi rigtig i arbejdstøjet igen, men ak – dét satte Corona-pandemien hurtigt en effektiv stopper for! Året 2020 blev derfor, sammen med en stor del af 2021 – som så meget andet her i verden – helt anderledes, end vi gerne ville have haft det. En stor del af tiden har vi været helt eller delvist nedlukket, og Samlingens medarbejdere har jo

ikke rigtig kunnet "arbejde hjemmefra" i større stil, som så mange andre. Vores onsdage har været lukkede for både medarbejdere og gæster i lang tid, og andre aktiviteter, som f.eks. 2020-sammenkomsten for idrætsveteraner, blev helt aflyst.

Vores nye udstilling kom først for alvor i gang med at cirkulere i sommeren 2021 og har da heldigvis nået at være fint omkring siden – herom kan man læse i næste artikel, hvor det også er beskrevet, hvordan udstillingen kommer rundt fremover. Karsten Simensen er ankermand på denne opgave.



Af Lise Pedersen



Idræthistorisk Samling har nu i mere end 11 år holdt til på Harald Jensens Vej, hvor der heldigvis igen er begyndt at komme gæster forbi i åbningstiden, hver onsdag eftermiddag fra klokken 13-16. Også uden for denne åbningstid er det nu igen muligt at besøge Samlingen for grupper af interesse-rede - enten fra idrætsforeninger eller fordi de på anden vis har interesse i at se, hvad vi kan byde på. Der kan ringes og aftales et besøg.

Samlingen har på mange måder rigtig gode forhold, og en fantastisk placering, og huset har under coronanedlukningen gennemgået en grundig facaderenovering, men til gengæld her senest haft store problemer med vandindtrængning i kælderen, hvorfor et par medarbejdere sammen har lagt en masse kræfter i at få ordnet især ét af gulvene, så vi nu lettere – med hjælp af nødvendig affugtning – kan holde de mange arkivalier sikkert og forsvarligt opbevaret.

Men situationen ER uholdbar, og såvel medarbejdere som styrelse frygter det værste.

Blandt andet af den grund ER det for os stadigvæk et stort ønske på et tidspunkt at finde nye, mere tidsvarende rammer – helst i ét plan, med gode adgangsforhold, også for gangbesværede, og med sikkerhed for, at der ikke kan ske fugtskader.

### Medarbejdere

Medarbejderstaben har været nogenlunde uændret under hele den lange nedlukningsperiode.

Medarbejderne er klar til at lægge et stort arbejde i opgaverne enten med at modtage og registrere de mange effekter af forskellig art, der doneres til Samlingen fra både Aalborgs idrætsverden og fra enkeltpersoner - eller på

anden vis, f.eks. med modtagelse og rundvisning af gæster, udarbejdelse af artikler o.l.

Samlingens medarbejdere har ønsket fortsat at arbejde kollektivt i det daglige - i samarbejde med SIFAs to repræsentanter i styrelsen, og koordinering af aktiviteterne kommer igen til at foregå på jævnlige "medarbejdermøder"...

### Nye donationer til Samlingen i 2021

I årets løb har vi modtaget mange store og fine donationer, blandt andet efter bokseren Christian Larsen samt også fra bokser Per Madsen.

Nøvling Cup har leveret flere flytekasser med materiale fra Cup'ens levetid, herunder mange billeder, og fra NUBI har vi modtaget både billedmateriale og kampreferater.

Endelig har Caspar Steffensen fra Chang afleveret fine scrapbøger og andet materiale.

### Året der gik

Den traditionelle sommerfest for medarbejdere med ledsagere blev – igen af Corona-mæssige årsager – ikke afholdt i 2021, men selvfølgelig vil der blive fundet udvej for dette, når hverdagen igen kører stabilt.

I 2021 er arbejdet med årsskriftet "Veteranen", efter en lang år-række med Leif Bruno Sørensen ved roret som redaktør, overgået til Keld Jensen, og endnu et årsskrift i "nye klæder" – nr. 19 i rækken – sidder du med i hånden. Årsskriftet vil blive uddelt ved veteransammenkomsten og kan efterfølgende fås ved besøg på Samlingen.

Samlingens Facebook-side, der administreres af John Laden Jensen,

har fungeret gennem hele perioden og har nu mere end 2.200 medlemmer, og flere kommer løbende til. Ad denne vej lykkes det ofte at få sat navne på personer, som vi har billeder af i Samlingens arkiver.

Samlingens hjemmeside har fortsat et lidt "stille liv", men den bliver løbende opdateret med assistance fra SIFAs idrætskonsulent, Søren Larsen, og forhåbentlig vil der snart igen komme nye, små artikler om forskellige relevante emner og personer på den.

Prøv selv at kigge ind på:

[www.sportshistorie.dk](http://www.sportshistorie.dk)

Den årlige julesammenkomst for de idrætsveteraner i Aalborg, der ved donationer til Idræthistorisk Samling eller på anden vis har ydet en særlig indsats for SIFA og dermed for idrætten i Aalborg, blev som før nævnt aflyst i 2020, men genopstår nu i 2021 – endnu engang med IK Aalborg Frejas klubhus som ramme om en hyggelig decembereftermiddag, som vi håber, "Corona-spøgelset" ikke vil få indflydelse på.

Til allersidst skal der lyde en stor TAK til alle medarbejderne på Idræthistorisk Samling for det engagement, de lægger i deres frivillige indsats for at bevare Aalborgs idræthistorie. Ikke mindst når de ufortrødent kæmper med undergrundens vandede visitter og udfordringer.

Tak til Aalborg Stadsarkiv for et fint samarbejde, samt til Aalborg Kommunes Sundheds- og Kulturforvaltning og medarbejderne her for et ligeledes godt samarbejde.



Harald Jensens  
Vej 3-5  
9000 Aalborg  
Tlf. 98 16 64 99  
[sportshistorie.dk](http://sportshistorie.dk)

### Styrelse:

Keld Jensen, tidl. formand og æresmedlem i SIFA, tlf. 20 13 80 77 og  
Lise Pedersen, tidl. kasserer og æresmedlem i SIFA, tlf. 28 90 49 70

### Medarbejdere:

Eigil Christensen, tlf. 25 39 01 83  
Jan Jensen, tlf. 20 29 53 54  
John Holm Jensen, tlf. 23 63 79 05  
John Laden Jensen, tlf. 53 80 22 72  
Karsten Jensen, tlf. 30 62 03 54  
Allan Pedersen, tlf. 50 35 02 31  
Karsten Simensen, tlf. 50 51 76 18  
Leif Bruno Sørensen, tlf. 22 16 97 26

**Samlingen er åben hver onsdag kl. 13-16 og efter aftale.**



# IDRÆTSHISTORISK Samling 40 ÅRS JUBILÆUMSUDSTILLING



SIFA Idræthistorisk Samling kunne i 2019 fejre sin 40 års fødselsdag. I den anledning blev der lavet en udstilling, der viser mere end 100 års idræthistorie i Aalborg. Udstillingen består af 18 "Roll Up" bannere, der illustrerer og beskriver mange af de store præstationer, der er sket gennem de mange år.

Udstillingen havde premiere ultimo 2019 på det Maritime Oplevelsescenter "Springeren", frem til primo marts. Der var herefter aftalt opstilling af udstillingen andre steder hen over forår og sommer 2020, men det blev brat stoppet, da CORONA pandemien slog igennem, og Danmark blev lukket ned den 11. marts.

Herefter var udstillingen i vente-position indtil de fleste Covid restriktioner ophørte, og til Idrætsmødet i august 2021 var hele udstillingen opstillet til både udenørs arrangementerne, og de efterfølgende konferencedage i Aalborg Kongres- og Kulturcenter med mange besøgende.

Udstillingen var også opstillet til SIFAs repræsentantskabsmøde i september.

Fra primo november og resten af året er udstillingen opstillet i Gi-

gantium, hvor den kan besøges i foyeren. Udstillingen er allerede under planlægning til en række begivenheder i 2022, og vi håber selvfølgelig også, at SIFAs mange medlemsklubber vil gøre brug af denne mulighed og har i begivenheder, som eksempelvis runde fødselsdage, jubilæer og større begivenheder I gerne vil markere, så hører vi gerne fra jer. Udstillingen er let og hurtig at stille op og pille ned igen.

Har I lyst til at låne udstillingen eller dele af den, så kontakt:

Karsten Simensen  
Idræthistorisk Samling  
Solbyen 69  
9000 Aalborg  
Tlf. 50517618





# Rugby gav ny SIFA-formand selvtillid og ballast i livet...

SIFA-formand Ole Nielsen har haft et usædvanligt første år i spidsen for den aalborgensiske idræts fællesorganisation, for det har mest af alt været stærkt præget af coronarestriktioner.

Nu er tingene mere normaliserede og vi præsenterer derfor den nye formand for SIFA med godt 200 medlemsklubber repræsenterende flere end 60.000 personer.

I sportslig henseende er det en erfaren mand, der har sat sig i formandsstolen hos SIFA.

Det begyndte ellers ikke alt for godt:

*"Jeg var ikke god til fodbold og selvom jeg prøvede adskillige andre idrætsgrene, var der ikke rigtigt noget, der fangede mig. Lige indtil jeg stiftede bekendtskab med rugby.*

*Jeg var ikke så fysisk stærk, men til gengæld hurtig.*

*Det var der brug for på holdet, så det blev min fordel – og beviste*

*for mig, at der faktisk var noget, jeg var god til.*

*Det var lige der, jeg fik selvtillid, og jeg er ikke bleg for at sige, at rugby har betydet alt for mig",* siger Ole Nielsen.

Født og opvokset i Aalborgs øgadekvarter nød Ole Nielsen godt af, at rugbyklubben "Lynet" dengang var hjemmehørende ved Sønderbroskolen, hvor han gik.

Det var nemt at komme i klubben, han blev hurtigt en fast bestanddel af den og allerede som 17-årig sad hans i dens bestyrelse.

Da Lynet flyttede til vestbyen, flyttede Ole Nielsen med og blev stadig mere engageret i rugbyens verden.

Sportsligt blev det til adskillige danske mesterskaber og pokalmesterskaber med Lynet krydret med halvandet årti på landsholdet.

Det frivillige foreningsarbejde førte Ole Nielsen til funktionen som kasserer i Dansk Rugby Union og senere fulgte formandsposten

sammesteds fra 1996 til 2013.

Det blev også til en plads som bestyrelsesmedlem i den globale organisation World Rugby.

Selvom det er en del år siden, Ole Nielsen indstillede karrieren på banen, har han bevaret tilknytningen til rugbyens verden, idet han i dag er den europæiske rugbyunions observatør til landskampe.

*"Man kan roligt sige, at rugby hurtigt blev mit ét og alt.*

*For mig og mange af mine kammerater var det virkelig vores liv, og vi brugte al vores fritid på rugby.*

*Sporten har på mange måder været mit fundament i livet, for her har jeg mødt virkelig mange forskellige typer mennesker.*

*Ved siden af at lære mig, hvad det vil sige at være frivillig i foreningslivet, har det givet en menneskelig indsigt, som jeg uanset arbejdsplads har brugt i mit professionelle virke",* siger Ole Nielsen.







Lynets anfører Ole Nielsen med mesterskabspokalen omgivet af glade klubkammerater med guldmedaljerne om halsen.

# Lynet imponerede

- Det er en imponerende præstation Lynet har ydet. Til trods for at klubben ligger isoleret nordpå, har spillerne uden at kny taget de mange lange ture for at komme til at spille. Det er for det første prisværdigt, at man så ihærdigt har holdt ud og det er aftvinger den dybeste beundring, at holdet nu er blevet dansk mester.

Sådan sagde formanden for Dansk Rugby Union lørdag i telefonen til Stiftstidende, efter at han havde overrakt

Lynets anfører Ole Nielsen mesterskabspokalen og samtlige spillere på holdet Dansk Idræts Forbunds mesterskabsplaquette og rugbyforbundets guldmedaljer.

Lynet havde allerede efter forrige rundes spil sikret sig mesterskabet uanset hvordan udfaldet af lørdagens kamp i København mod Comet 2 endte. Mestrene levede her helt op til mesterværdigheden ved at vinde en sikker sejr på 78-0 efter 38-0 ved pausen.

I øvrigt måtte unions-for-

manden træde til som dommer, idet kampen var rykket frem uden at den udpegede dommer haavde fået besked.

- Det er første gang, et provinshold bliver dansk mester i rugby, siger Erik Andersen så nu har Lynet ikke blot Danmarks bedste rugbystadion men også landets bedste rugby-hold.

Også sølvmedaljerne gik til provinsen i år. De blev vundet af Odense, der i lørdagens opgør mod Nanok vandt med 18-7 efter 6-3 ved



*SIFA's formand havde det tydeligvis som "en ål i mudder" når fællesskabet i Lynet blev omsat til både dansk mesterskab og en fortjent "tørstpræmie" efter kampen...*



Efter et år på EFG valgte Ole Nielsen smedefaget. Med en uddannelse fra Aalborg Værft tog han omkring Forsvaret og videre til et job som vicevært i Skelagergården. Det førte snart til et mere administrativt præget job som inspektør hos det daværende Boligkontoret, hvor han blandt andet arbejdede med udvikling af it-systemer. Senere fulgte nogle år i det private erhvervsliv, inden Ole Nielsen i 2004 blev headhunter til stillingen som direktør for Himmerland Boligforening.

*"Da jeg i slut-70'erne blev vicevært, havde jeg med rigtig mange – og oftest meget forskellige – mennesker at gøre, helt som jeg havde i min tid som aktiv rugby-spiller. Det var netop, hvad jeg kunne lide ved at arbejde i et boligselskab, så det var godt at komme tilbage til. Jeg kan godt lide den dynamik, der er i at have med mange forskellige mennesketyper at gøre og jeg bilder mig ind, at det er min erfaring fra det frivillige foreningsliv, der kommer mig til gode også i den funktion, jeg har i dag",* siger Ole Nielsen.

Det er ikke mindst en stor boligorganisations sociale ansvar, der optager Ole Nielsen. Især i det østlige Aalborg har Himmerland Boligforening sammen med blandt andre Aalborg Kommune gjort en stor indsats for at løfte et område med et til tider noget blakket ry.

*"Vi var enige om, at det måtte være muligt at skabe en meget højere sammenhængskraft og meget mere fællesskab i bydelen og der er ingen tvivl om, at det ved sammenlagte kræfter er lykkedes",* siger Ole Nielsen og taler med begejstring om blandede boliger i blandede bydele:

*"Der er en helt særlig værdi i, at folk mødes på tværs af alder, social status og alt muligt andet, der kan betragtes som skel.*

*Det lærte jeg i virkeligheden allerede i Sjællandsgade, hvor der i vores opgang var meget forskellige typer.*

*Min far var værkfører på en møbelfabrik, min mor var hjemmegående, i stueetagen var der en frisørsalon, i en naboopgang boede præsten fra Sankt Markus Kirke og i villaerne på den nederste del af Sohngårdsholmsvej og nabogaderne boede børn af direktører, læger og andre akademikere.*

*Vi omgikkes alle sammen hinanden på skolen – og ikke mindst udenfor. Blandt andet i rugbyklubben.*

*Jeg er ikke i tvivl om, at denne diversitet var medvirkende til, at vi både dengang og senere i livet respekterede hinanden på tværs af alle mulige og umulige skel."*

Ole Nielsen pointerer, at det blandt andet er i relation til denne evne til at kunne modtage og

acceptere andre end 'ens egne', der er så central en funktion i det frivillige foreningsliv.

Og at det ikke mindst er det, der i dag er en drivkraft for ham:

*"Det har det været i de år, jeg har været med i bestyrelsen for SIFA, og også i mit arbejde som medlem af Folkeoplysningsudvalget i Aalborg Kommune siden 2017.*

*Selvom jeg som 65-årig ikke ligefrem skal rende rundt og spille rugby længere, er sporten med i min bagage i rigtig meget at det, jeg gør. Det handler blandt andet om viljen til at kæmpe for noget, hvilket har at gøre med den balance, der kom i mit liv, da jeg fandt ud af, at der faktisk var noget, jeg var god til.*

*Det gav et fast holdpunkt og et selvværd, som jeg kunne tage med mig videre – og jeg håber og tror, at det også kan smitte positivt af på de ting, jeg beskæftiger mig med som formand for SIFA."*



Lynets anfører Ole Nielsen hæver pokalen efter Lynets hidtil eneste finalesejr i pokalturneringen - i 1982.

## Lynet har 5 år på rev

Når de femdobbelte danske rugby-mestre, Lynet fra Aalborg, i morgen eftermiddag løber ud til pokalfinale på hjemmebanen på Johannesmindevej mod Exiles fra København, så er det på dato fem år siden, Lynet sidst tabte en kamp på egen bane til et »dansk« hold. Og det var netop Exiles, der i pokalfinalen i 1979 besejrede Lynet 15-6.

- Men til den kamp havde Exiles, der er en klub for udlændinge med bopæl i Danmark, hjemskrevet en hel stab af spillere, der ikke tidligere havde spillet for klubben. De forstærkede holdet udelukkende for at besejre os, og det havde de altså held til, siger Lynets anfører, Ole Nielsen.

- Derfor har vi ventet længe på den revanche, der nu kommer, og stiller Exiles med deres sædvanlige hold, så vinder vi pokalen, men har de igen været udenlands for at hente forstærkning, så ved man jo aldrig. Af den holdopstilling, de har sendt os, bliver vi måske en smule skeptiske. Kun fem af de 17 spillere er os bekendte, men vi har naturligvis ikke føling med, hvilke spillere der kommer og går i Exiles, for det er ikke den klub, vi oftest møder.

I den ordinære turnering,



som Lynet altså har de seneste fem år trukket, deltager Exiles for pointregnskab klubben kan ikke danske mesterskab giver man klubber med de øvrige i pokalfinalen, så det er primære for Exiles har mødt hinanden gange på det seneste skyldes det, at køberne udeblev fra en Aalborg.

- Derfor føler vi en pligt til at tage for at møde dem. Det er en kamp i Aalborg siger Ole Nielsen, og er linjerne til en drakalfight trukket op.

Har Lynet været minnerende i kampe danske mesterskab om år, så har det knebet klubben i pokalturneringen for kun en gang i de 15 år, der er spillet om har Lynet vundet holdet har været i finaler. Exiles er mest v



# Slutningen af 1800-tallet. To danske mænd går rundt med en god idé. Ifølge kilderne kender de godt nok ikke hinanden. Begge står de med en bold i hånden. Og med to hold og to mål. Håndboldspillet er født...

»Det er lidt af en pudsighed, hvordan håndboldspillet blev til,« fortæller Niels Kayser Nielsen (†), historiker ved Aarhus Universitet og forfatter til bogen 'Håndbold i 100 år'. Niels Kayser Nielsen (1949-2012) var lektor i historie ved Institut for Historie og Områdestudier på Aarhus Universitet.

»Normalt tildeler vi æren til Holger Nielsen, som var lærer på Ordrup Latin- og Realskole.

Han begyndte i slutningen af 1800-tallet at eksperimentere med et boldspil med hænderne. Og i hvert fald var det Holger Nielsen, som i 1906 fremkom med det første regelsæt for spillet.«

Men ifølge den århusianske forsker havde også en anden mand en finger med i spillet.

»På Borger- og Kommuneskolen i Nyborg havde den unge lærer Rasmus Nicolaj Ernst stort set på samme tid spillet håndbold med en gruppe elever. Det sjove er, at de to pionerer efter al sandsynlighed intet kendte til hinanden.«

Derfor er det med god grund, at vi som en af nutidens førende håndboldnationer bryster os af at have opfundet spillet.

I 1920'erne var man begyndt at spille håndbold på turneringsplan i København. Det fremgår ikke af kilderne til denne artikel hvorfor det blev AIK i Aalborg, og så med kvinderne, der kom først. Men i 1932 begyndte damerne at spille håndbold i AIK. Man startede træningen på stadion. Håndbold blev spillet uden dørs, fordi der endnu ikke fandtes nok haller man kunne spille i. Allerede i 1934 vandt AIK det Jyske Mesterskab for kvinder med træneren Viggo Petersen. Først i 1939 begyndte herrerne



**Øverst:** AIK 11-mands kvindehåndboldhold fra startåret 1932

**Midten:** AIK Aalborgs håndboldherrer 1943. Siddende: Egon Zimmer (målmænd). Stående fra venstre: Børge Andersen, ukendt, Viggo Pedersen, Keiser-Nielsen, Viktor Jensen, Frode Jensen, Erik Andersen og Sven E. Sørensen.

**Nederst:** AH's kredsvindere i A-rækken 1944. Bagest fra venstre: O. Lippert, Aage Hansen, Ejler Rasmussen, P.H. Pedersen. Forrest fra venstre: Jørgen Jørgensen, Vognsen, E. Griis, Jørgen Dahlberg og Henning Østgaard.

også at spille håndbold i AIK.

**Viggo Petersen fortæller til Sams velskrevne krønike: "Idræt i Aalborg gennem 100 år"**

"I 1932 begyndte man at spille håndbold i AIK.

Marinus Thomsen var igangsættereren.

I de første år var det kun piger, der spillede, og først i 1939 indførte vi herrehåndbold i Aalborg.

Man kaldte det et "tøsespil".

I 1934 blev AIK jyske mestre, og det bevirkede, at flere klubber kom i gang. Star, Olympia og AFF var nogle af de første håndboldklubber.

Under krigen fik vi lov at benytte den ene af spantehallerne, der lå ved siden af den store Nordjysk Udstillings hal. (hvor "Kunsten" ligger på Kong Christians Allé).

Om vinteren, når vi kom til træning havde vi skovle med, så vi kunne bane os vej gennem sneen til "det forjættede land", og jeg glemmer aldrig Carla Jensen, vores første landsholdsspiller.

Hun boede i Mjels, arbejdede på Obels Tobaksfabrikker, havde fri kl. 17.30, cyklede til Mjels (15-20 km syd for Aalborg) og kom alligevel på sin cykel med skovlen bagpå og var med til at skovle os ind.

Når vi endelig kom indenfor, skulle vi have fat i en kost, fordi der lå fygesne i hallen.

Varme var der ingenting af.

Der var sækkelærred (teltdug) i hallens ender.

Drengene klædte om i den ene ende og pigerne i den anden."





**Øverst til venstre:**

STAR's piger i nyeste, nærmest fortidigt outfit 1949.

**Midten til venstre:**

AFF's piger efter indmarch ved Idrætsugen på Stadion i 1942.

**Nederst til venstre:**

STAR's herrer: "Preben er flyvende" i kamp 1954

**Øverst til højre:**

AIK Vejgaards piger i kamp på Vejgaard Stadion 1954.

**Midten til højre:**

AH i oprykningskamp mod Århus 1900 til 2. division i 1953. AH's Johannes Bro Jørgensen fyrer kanonen af.

**Nederst til højre:**

AIK Vejgaards 1. hold 1952: Forrest fra venstre: Bendiksen, Tage Gustafson, Hans Mor-

tensen. I midten Hans Larsen. Bagest fra venstre: Bjarne Holmager, Anton Ottesen, Svend Erik Jensen og Kjeld Larsen.

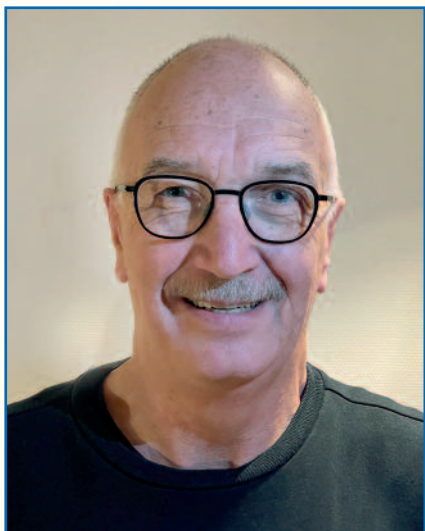
**I midten:**

Stella Mølgaard. Selv om det ikke blev til landsholdet, så har nok ingen sportsligt betydet mere for AIK (1919) end hende. Hendes betydning forhåndboldspillet udbredelse i Nordjylland var stor. Hun var et multitalent. Samtidig dyrkede hun gymnastik og atletik på højt plan og til højt oppe i årene med bl.a 7 danske mesterskaber i spydkast og kuglestød



# Håndbolden fra marken til nye højder i Aalborg

Kvinderne fra IK 1919 nåede landsholdsstatus som de første. Senere har Aalborg-klubberne fostret mange topspillere, præget dansk håndbold og markeret sig som en håndboldby med stor tilskuerinteresse



Af Poul Madsbjerg

Guldmedaljerne og tilskuerne nærmest står nærmest i kø hos Aalborg Håndbold i disse år – en foreløbig kulmination på den store håndboldtradition og interesse, der i årtier har været og er i Aalborg.

En interesse, der er rundet af et stort, frivilligt arbejde i byens håndboldklubber siden 50'erne, da sporten med læderkuglen for alvor fik tag i den brede befolkning, først som markhåndbold og senere som indendørs sport, da hallerne blev bygget op gennem 60'erne og 70'erne.

De første danske mestre i indendørs håndbold blev kåret i sæsonen 1959-1960. Indtil da var det mestre i 11-mands markhåndbold, der blev kåret – tilbage fra 1935, da Dansk Håndbold Forbund blev stiftet.

Det første danske mesterskab i herrehåndbold til Aalborg kom i 2010, da AaB Håndbold sikrede sig mesterskabet få måneder, før AaB gav håndboldstafetten videre til Aalborg Håndbold. Siden er det blevet til yderligere fem danske mesterskaber for klubben, der også repræsenterer byen flot på den europæiske scene.



Holdet fra AaB Håndbold, der 28. maj 2010 sikrede Aalborg det første danske mesterskab i håndbold nogensinde. Et halvt år senere blev AaB Håndbold til Aalborg Håndbold. Holdet var: Bagest fra venstre: Fysioterapeut Torben Lauritsen, Kristian Kjelling, Mathias Gustafsson, Mads Christiansen, Henrik Møllgaard, Henrik Toft Hansen, Jonas Larholm, holdleder Kjeld Boddum. I midten fra venstre: Daniel Svensson, assistentræner Stefan Madsen, Jan Lennartsson, Mark Nielsen, cheftræner Peter Bredsdorff-Larsen, Nicolai Tyrrestrup. Forrest fra venstre: Kristian Svensson, Jannick Green, Rasmus Wremer, Patrick Wiesmach, Søren Rasmussen og Rasmus Skram.



Det er endnu ikke lykkedes at vinde et dansk mesterskab til Aalborg på kvindesiden. Tættest på var Aalborg DH i 00erne med sølv i både 2005 og 2009.

Aalborg DH brød tilskuermuren i Aalborg, indtog Gigantium og samlede rask væk 5.000 tilskuere til kampene i både den hjemlige liga og i Champions League - med et hold bestående af verdensstjerner, danske og lokale landsholdsspillere - og med klubejer Ole Bach Jensen, der kom drønende ind på banen på motorcykel før kampene. Gashåndtaget var i bund på alle parametre - mere end økonomien holdt til.

Interessen fra hele Nordjylland var kolossal, og det er den også i dag for det produkt og de resultater, Aalborg Håndbold leverer - ikke mindst med udsigt til Mikkel Hansens entre i Aalborg Håndbold fra sommeren 2022.

Et topprodukt med en økonomi, der har givet overskud i alle år siden starten 1. januar 2011.

#### De stærke kvinder i IK 1919

Det var de kvindelige håndboldspillere i Aalborg, der først markerede sig på topplan - i klubben 1919.

De spillede i landets bedste række i 1968-1969 og havde helt tilbage fra 1950 haft spillere på det danske landshold:

Carla Jensen med 4 landskampe i 1950-1952, Vibeke Jensen med 8 landskampe i 1959-1960, Birgit Rasmussen med 20 landskampe 1960-1965 og Kirsten Jensen med to landskampe i 1968.

Navnet 1919 udspringer fra året 1919, da utilfredse medlemmer af Aalborg Fodbold Forening (AFF) dannede en ny atletikklub, Arbejdernes Idrætsklub (AIK).

I 1932 kom der håndbold på programmet i klubben, og i 1945 blev AIK til 1919. Fra 1963 droppede man atletikken og blev en ren håndboldklub samtidig med, at man nu kunne spille indendørs håndbold i tennishallen ved den nuværende sportshøjskole på Annebergvej.

I de seneste mange år har IK 1919 været en markant håndboldklub i Vestbyen med stor vægt på det sociale og en klub kun med seniorhåndbold.

*Herunder til venstre: Det danske damelandshold, der den 9. februar 1958 mødte Sverige i Kalmar med Birgit Rasmussen og Vibeke Jensen - begge fra Idrætsklubben "1919". Kampen endte med en sikker dansk sejr på 12-4 foran 1.400 skuffede svenske tilskuere. Bagest fra venstre: Birgit Flaga, Annelise Corneliussen, Else Birkmose, Noomi Hansen, Birgit Rasmussen, "1919", Lise Kock, Lise Skjeldmose og holdleder Jørgen Absalonsen. Forrest fra venstre: Dorrit Pedersen, Agnes Østergaard, Karen Grethe Rasmussen, Vibeke Jensen, "1919" og Kirsten Nilsson.*

*Herunder til højre: Idrætsklubben "1919" ved oprykningen til 1. division 1968. Bagest fra venstre: Ingelise Aabo, Inga Højmark og Hanne Davidsen. I midten: Jane Grøndahl, Ulla Mathiasen, Alice Horndal, Birgit Rasmussen og Bodil Pedersen. Forrest: Alice Grøndahl, Joan Jensen og Inger Gaarn.*



*Aalborg DH sæson 2003-2004. Bageste række fra venstre: Assistenttræner Stefan Madsen, holdleder Susanne Kristiansen, Erika Nilsson, Annika Solberg, Betina Nielsen, Heidi Astrup, Maren Villabøe, Christina Hugaard, Beatrix Benyats, Louise Mortensen, Natalia Deriougina, fysisk træner Flemming Nielsen og cheftræner Christian Dalmore.*

*Forreste række fra venstre: Mia Engstrøm, Rikke Nielsen, Maria Nørgaard, Mette Hyldgaard. Natalia Petrokova, Jane Ditlev Andersen, Agnes Farkas og Trine Overgaard.*



### Aalborg HKs stærke 70ere

I 1962 blev Idrætshallen på Østre Allé bygget, og det satte skub i håndbolden i området med primært klubberne AH og AIK Vejgaard. De slog sig i 1972 sammen til Aalborg Håndboldklub (AHK), men få år senere brød AIK Vejgaard ud igen - med base i hallen ved Filstedvejens Skole.

Aalborg HK sikrede i sæsonen 1977-1978 den første medalje til herrehåndbolden i Aalborg, da holdet vandt bronze og samme år kvalificerede sig til landspokalfinalen mod datidens næsten uovervindelige mandskab fra Fredericia KFUM. Andenpladsen i pokalen gav adgang til Europa Cuppen, hvor AHK i første runde eliminerede Fjellhammer fra Norge, men tabte i anden runde til Baia Mare fra Rumænien.

AHK-holdet talte markante spillere som brødrene Bent og Torben Larsen, målmændene Karl Peter Bevensee og Knud Nielsen, Per Winther, Brian Danielsen, Mikael Kold, og Jesper Peick Nielsen.

Sidstnævnte er i dag svigerfar til landsholdsspilleren Mads Mensah. Senere kom Kim Jensen til fra Brønderslev.

Flere af spillerne gjorde sig også på landsholdet, anført af muskelbundtet Bent Larsen, der i perioden 1973-1978 spillede 77 A-landskampe og scorede 203 mål.

Mikael Kold spillede 25 landskampe for AHK, inden han skiftede til KIF Kolding, Knud Nielsen blev noteret for 2 landskampe og Kim Jensen for fire landskampe som AHK-spiller, inden han vendte tilbage til Brønderslev.

*To af AH's store profiler i sluthalvfjerdserne og firserne Bent Larsen og Mikael Kold*



Aalborg HKs succesrige hold fra slut 70'erne, der bl.a. sikrede bronze i 77-78 og pokalsejr, der gav Europa Cup-deltagelse: Bageste række fra venstre: Holdleder Carl Olsen, Knud Nielsen, Mikael Kold, Per Winther, Jesper Peick Nielsen, Brian Danielsen og træner Vilhelm Schütt. Foran fra venstre: Kim Jensen, Henrik Astorp, Torben Larsen, Per Jensen, Karl Peter Bevensee og Bent Larsen.



Aalborg KFUMs Claus Pedersen (nr. 6 og jægersoldat) i gulvet for en fodfinte i en kamp januar 1982 (40 år siden !!!!) mod Fousing IF i landets næstbedste række. Modstanderen er Poul Madsbjerg, denne artikels forfatter.

Claus P. er nuværende kommerciel direktør i Aalborg Håndbold, mens Poul Madsbjerg, nu pensionist, var salgschef i klubben 2011-2017. Fousing IF vandt kampen 18-16. Træner for Aalborg KFUM var Per Jessen.



Efter den aktive karriere gik Kim Jensen trænervejen – i landsholdsregi – og var assistenttræner på kvindelandsholdet i perioden 1996-2012 for Ulrik Wilbek, Brian Lyngholm og Jan Pytlick.

Kvinderne i Aalborg HK nåede aldrig i landets bedste række, men var kun ét mål fra oprykningen dertil midt i 70'erne. Alligevel formåede en af holdets spillere, Birthe Carlsen, at blive en fast del af datidens kvindelandshold.

I 1975 spillede hun 19 A-landskampe som AHK-spiller, inden hun skiftede til Helsingør IF. Hun opnåede i alt 113 A-landskampe frem til 1983.

AHK-kvinderne blev trænet af Carsten Goul, da de var tæt på oprykning til landets bedste række. En sejr over Stjernen fra Odense havde givet oprykningen, men fynboerne udlignede, og kampen sluttede uafgjort.



Det afgørende mål for Stjernen blev scoret af Bente, der senere blev gift med Carsten Goul. Et ægtepar, der tjente håndbolden i Aalborg og JHFs kreds 1 i en lang årrække, og utallige er de kampe, hvor de har siddet som tidtager og sekretær.

Aalborg HK er i dag fortsat et stort aktiv i Øgadekvarteret med mange ungdomshold og et godt socialt engagement i den nyrenoverede hal på Østre Allé.

## FAKTA

### Aalborghold i landets bedste rækker

Håndboldklubberne i Aalborg har i årenes løb spillet i landets bedste rækker:

#### IK 1919

Herrer: 1968-1970

Damer: Damerne spillede i den bedste række fra 1968, som dengang hed mesterrækken – senere ændret til 2. division.

#### Aalborg HK

Herrer: 1978-1980 og 1981-1983.

#### Aalborg KFUM

Herrer: 1986-1987, 1988-1990 og 1991-1994.

Damer: Fra 2003 sammenslutning HS Nord – senere Aalborg DH indtil konkurs i 2013.

#### Vadum IF

Herrer: 1996-2000.

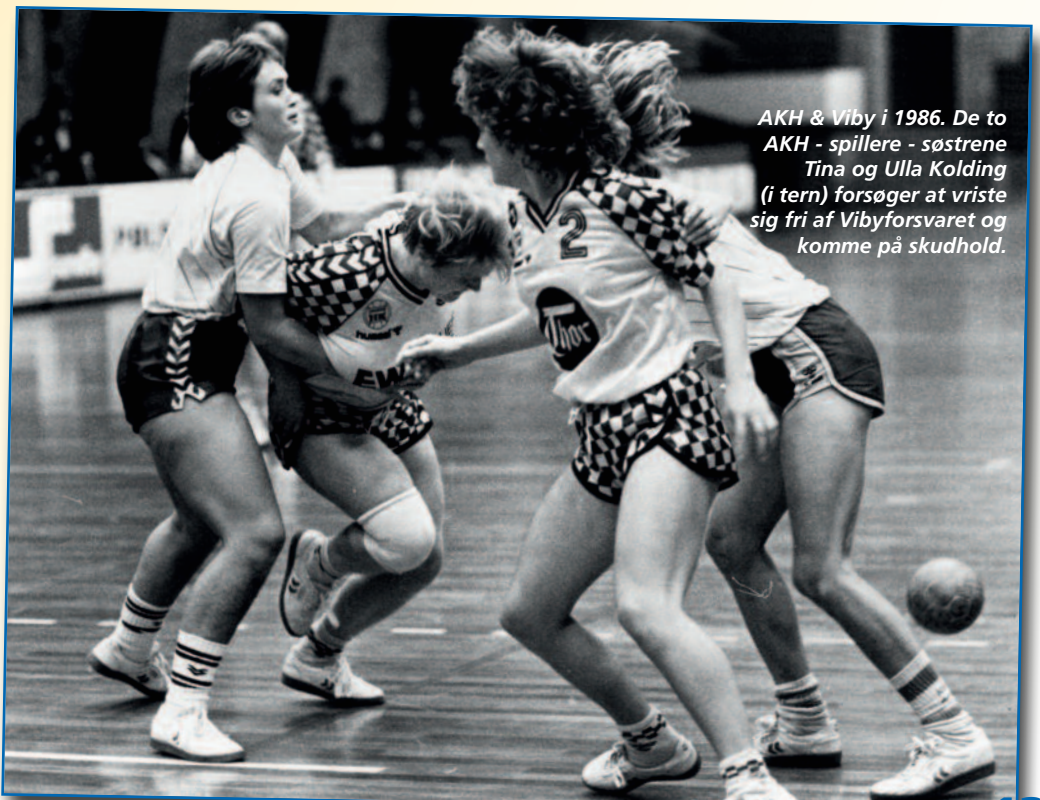
På Vadum IFs licens:

2000-2003 Aalborg HSH, 2003-2010 AaB Håndbold og 2011-indtil nu Aalborg Håndbold.

#### EH Aalborg:

Damer: 2018-2020 (På Aabybro HKs licens – drevet i et samarbejde mellem Visse IF og Dronninglund IF).

Kilde: Dansk Håndbold Forbund.



AKH & Viby i 1986. De to AKH - spillere - søstre Tina og Ulla Kolding (i tern) forsøger at vriste sig fri af Vibyforsvaret og komme på skudhold.





Aalborg KFUM's damehold fra start 90'erne. Stående fra venstre: Calle, Pernille Mortensen, Kirsten Jensen, Gitte Jensen, Camilla Lorentzen, Tine Ketilsøe og Jesper Sangstrup. Knælende: Mette Andersen, Lene Sommerdahl, Gitte Rønde, Bente Morild, Hanne Laugvad, Sussie Lauritzen og Lotte Hjørringgaard.



Aalborg KFUM's Herrehåndboldhold. 1996/97. Bagest fra venstre: Finn Guldbæk, Rene Skatka, Rasmus Haagenen, Martin Ross, Jan Larsen, Morten Ravnslund, Henrik Andreasen, Morten Weiss, Morten Olesen og Jesper Sangstrup. Knælende: Michael Lefevre Andersen, Jørn Østergaard, Gunnar Erlingsson, Thomas Jung Pedersen, Morten Mortensen, Henrik Thomsen og Søren Larsen.



## Aalborg KFUM med både damer og herrer

Aalborg KFUM er en anden af byens traditionsrige klubber, der i løbet af 70'erne bød ind med både kvinder og mænd i landets bedste håndboldrækker. Medaljerne er det dog aldrig blevet til, men flere landsholdspillere har fået deres håndboldopdragelse i trygge rammer i KFUM-Hallen i Hasseris.

På kvindesiden er Anette Jensen noteret for en enkelt A-landskamp for Aalborg KFUM i 1987, inden hun skiftede til Lyngså BK. Hun spillede i alt 20 A-landskampe. Aalborg KFUMs Rikke Edelbo spillede ni A-landskampe i 1990.

På herresiden fik den nuværende Aalborg Håndbold-direktør Jan Larsen to A-landskampe på cv'et i 1989.

Aalborg KFUM spillede på både dame- og herresiden senere en rolle i samarbejdet, der førte til tophåndbolden i Aalborg. På kvindesiden som en del af samarbejdet i Aalborg DH, og på herresiden som en del af først Aalborg HSH, senere AaB Håndbold og i dag Aalborg Håndbold.

I dag er Aalborg KFUM en forening med mange ungdomshold og ganske få seniorhold, som tilfældet desværre er i langt størstedelen af landets håndboldklubber.

## Vadum IF til tops

Efter først Aalborg HKs og senere Aalborg KFUMs dominans rykkede magtbalancen i aalborgensisk herrehåndbold lidt nord på fra midten af 90'erne. Til Vadum IF, hvor et yderst talentfuldt ynglingehold, trænet af Karl Otto Koch, bragte klubben fra serierne til landets bedste række i 1996. Siden har Vadum IFs licens været basis for herrehåndbolden i landets bedste række i 25 år i Aalborg HSH, AaB Håndbold og nu Aalborg Håndbold.

Det blev til fire sæsoner i den bedste række for Vadum IF.

Fire år, der kulminerede med fjerdepladsen i 1998-1999, samme år, som 1. division skiftede navn til Håndboldligaen.

Blandt de mange profiler på Va-

dums IFs mandskab var Rasmus Haagensen, der opnåede fem A-landskampe i 1998. Han havde også tidligere spillet for Aalborg KFUM.

Ledelsen i Vadum IF indså dog, at potentialet og de frivillige kræfter ikke rakte til en permanent status som tophold, så i samspil med Aalborg KFUM blev licensen i 2000 overdraget til Aalborg HSH, hvor Jan Larsen blev ansat som direktør - i et tæt samarbejde med erhvervsmanden Eigild B. Christensen, der allerede havde bakket Vadum IF solidt op.

Tre år senere blev håndbolden en del af AaB, og allerede i den første sæson i ligaen markerede holdet sig med bronze. Stærke profiler, danske, norske og svenske, kom til klubben, og Aalborg Stadionhal blev udskiftet med Gigantium for at skabe plads til tilskuerne.

Organisatoriske og økonomiske overvejelser betød, at AaB i slutningen af 2010 valgte at droppe håndbolden, og Aalborg Håndbold så dagens lys 1. januar 2011 - fortsat med Jan Larsen som direktør og Eigild B. Christensen for bordenden som bestyrelsesformand - og ejere af klubben i fællesskab. I 2018 blev Mark Nielsen også en del af ejerkredsen.

## Aalborg DHs storhedstid

Med base i Aalborg KFUMs bedste kvindehold blev holdfællesskabet HS Nord dannet i 2001 - med

Aabybro HK som en del af projektet. Holdet tog springet fra 1. division til ligaen i 2002-2003 og skiftede navn til Aalborg Damehåndbold (Aalborg DH) - med hjemmebane i Gigantium.

Den tidligere professionelle fodboldspiller Ole Bach Jensen overtog klubben og direktørstolen. Store udenlandske navne som Agnes Farkas, Natalia Derouguina, Narcisa Lecusanu, Mia Hundvin og søstrene Kristine og Katrine Lunde blev hentet til klubben og prægede holdet sammen med lokale navne i landsholdsspillerne Rikke Nielsen og Louise Mortensen.

Den sportslige succes var lige om hjørnet, og i 2004-2005 var holdet i DM-finalen, hvor det blev til sølv.





Allerede året efter kneb det med økonomien. Ole Bach Jensen trak sig i efteråret 2005, og nye ejere og investorer tog over, indfrie de gælden, men fortsatte kursen med kendte navne til høje lønninger: Tanja Logvin, Ibolya Mehlmann, Mathilde Bosen, Nora Mørk, Heidi Løke, Heidi Astrup og Karen Brødsgaard – igen suppleret af lokale spillere som Stine Jørgensen, Kristina Bille, Lærke Møller, Sabine Pedersen, Pernille Larsen (nu Holmsgaard), Søs Søby og Louise Mortensen, der fortsat var med. Alle spillere, der repræsenterede klubben og byen på landsholdet.

Efter sølvmedaljerne fik Aalborg DH bronze i to år i træk, inden det igen blev til sølv i 2008-2009. I 2005-2006 nåede holdet semifinalen i Champions League.

De økonomiske udfordringer fortsatte for klubben, det sportslige niveau faldt, tilskuerinteressen dalede, og 3. september 2013 gik Aalborg DH konkurs.

I dag er det EH Aalborg, der repræsenterer Aalborg i toppen af dansk damehåndbold, pt. i 1. division, landets næstbedste række. Klubben spiller på Aabybro HKs licens, men drives af Visse IF og Dronninglund IF.

#### Aalborg Håndbolds succes

I dag bugner Aalborg Håndbolds pokalskab af succes.

Seks danske mesterskaber på 11 år, tre gange vinder af Super Cup, en pokaltitel, sølv i Champions League og nummer tre ved VM for klubhold.

Og med en række lokale spillere,

der har opnået landsholdsstatus i de seneste år som f.eks. : René Antonsen, Martin Larsen, Simon Hald, Magnus Saugstrup og Patrick Wiesmach.

Byen Aalborg har fået den håndboldsucces, som historien i de mange klubber berettiger til, og interessen for at se Aalborg Håndbolds hjemmekampe er enorm, så stor, at Gigantium står foran en udvidelse af kapaciteten fra 5.000 til 6.000 tilskuere næste sæson, når Mikkel Hansen gør sin entre som Aalborg Håndboldspiller.

Herreklubben med Jan Larsen som en lysende frontfigur i direktørstolen på 22. år.

## Sidste kapitel i Aalborgs håndbold-eventyr er ikke skrevet endnu...



Aalborg Håndbolds danske mestre 2020-2021: Bagest fra venstre: Holdleder John Christiansen, holdlæge Jørgen Boserup, Buster Juul, Magnus Saugstrup, Sebastian Barthold, Benjamin Jakobsen, fysioterapeut Rasmus Nymann.

I midten fra venstre: Cheftræner Stefan Madsen, assistenttræner Arnór Atlason, Lukas Sandell, Jonas Samuelsson, Felix Claar, Mark Strandgaard, holdleder Christian Müller, fysisk træner Kim Lynge. Forrest fra venstre: Mads Christiansen, Sebastian Henneberg, Nikolaj Læsø, Simon Gade, Mikael Aggefors, René Antonsen, Henrik Møllgaard, Andreas Holst.





# Parasport i Aalborg gennem 50 år

Af Gitta Thorup Sørensen

**LAVIA** – klubberne rundt om i Danmark, var de første foreninger der tilbød handicapidræt.

Lavia står for **Landsforeningen for Vanføres Idræts-Afdelinger**.

Dengang betegnede man mennesker med fysisk handicap som vanføre – senere som invalide – så blev det til fysisk handicappede og nu hedder det mennesker med fysisk funktionsnedsættelse

Mennesker med udviklingshæmning kaldte man for åndssvage – senere evnesvage – så blev det til psykisk udviklingshæmmede og nu siger vi mennesker med udviklingshæmning

Flere og flere får diagnoser og derfor bruger vi også betegnelsen mennesker med udviklingshandicap om mennesker med diagnoser såsom ADHD, ADD, Autisme og lign.

Vores forbund hed fra starten Dansk Handicap Idræts Forbund – de hedder nu Parasport Danmark - og selv kalder vi os for **Idrætsforeningen for Handicappede i Aalborg**.

Vi håber på at vi ved vores generalforsamling i 2022, kan få opbakning til at skifte vores navn til Parasport Aalborg.

Ved Lejbjergcentrets start rygtedes det, at Vanføreforeningerne i blandt andet København og Århus havde startet idrætsklubber for handicappede.

Harry Henriksen fra Vanføreforeningen i Aalborg, tog en snak med Aalborgs sportsglade borgmester, Marius Andersen, om at starte en lignende klub i Aalborg.

Marius Andersen sagde ja med det samme og fandt hurtigt ud af, at klubben skulle være for alle grupper af handicaps.



*Peter Rosenmeier har repræsenteret IH Aalborg og Danmark i 5 PL-Games – senest i Tokyo i 2020/2021. Han har vundet både guld, sølv og bronze.*

Der blev holdt møde med deltagelse fra de forskellige grupper af handicappede, og der blev indkaldt til et møde i Stadionhallen.

Stadioninspektør Sven Sørensen var også interesseret fra begyndelsen og gik sammen med borgmesteren og en repræsentant fra henholdsvis Vanføreforeningen, Spastikerforeningen og Evnesvages Vel med i en arbejdsgruppe, der skulle se efter lokaler, træner m.m.

Efter et grundigt forarbejde blev **Idrætsforeningen for Handicappede i Aalborg** stiftet i Aalborgshallen den 6.6.1972 og de første medlemmer meldte sig ind samme dag.



*Foto: Morten Olsen - tak for lån af de 2 fotos af Peter Rosenmeier*





Borgmester og tidligere SIFA-formand Marius Andersen og I.H. Aalborgs første formand Harry Henriksen formåede med begejstring at plante idé og initiativ med idræt for handicappede i Aalborg.

## De første år i I.H. Aalborg

Svømmeafdelingen havde fra begyndelsen 16 medlemmer plus diverse hjælpere fra især arbejdersamaritterne, A.S.F.

De første år holdt vi til på Skansevejens skole, som havde et lille svømmebassin.

Men der var kun ét omklædningsrum til både damer og herrer, så tøjet kom af og på under knap så private former - indtil nogen fandt på at dele rummet op med et stykke stof.

Så kunne man i det mindste advare eller spørge om tilladelse, inden man rev forhænget til side. Men selv om forholdene var primitive, så var der god plads til både medlemmer og hjælpere.

Da vi siden kom til Vadumhallen var vi glade – og efter lidt ombygning kom foreningen rigtig i gang.

Flytningen til Vadum var begyndelsen til en eksplosiv tilgang af medlemmer og idrætsgrene.

Udover svømning i svømmehallen kom vi i gang med skydning, som blev etableret i samarbejde med Vadum Skytteforening.

Et godt og frugtbart samarbejde startede allerede der og fungerer stadig.

Der blev startet bueskydning, der blev etableret i samarbejde med Aalborg Bueskyttelaug.

Man skød til måls efter halmmåt-

ter. De var umanerligt tunge, og bueskytterne og flere hjælpere skulle møde en time før for at stille måtterne op, og blive en time efter for at stille dem på plads igen. Og jo mere der blev skudt i halmmåtterne, jo mere svinede de.

Boccia, indendørs petanque, var en meget populær sport blandt medlemmerne i klubberne.

Det var en idrætsgren, der var nem at starte og tilmed billig.

Bocciadommernes redskaber var centimetermål og tommestok.

De fik 25 kroner om dagen for at være bocciadommere, men så skulle de også selv betale for kost og transport. Logiet var som regel stillet gratis til rådighed, og det var den primitive form med at sove på en madras på gulvet i en gymnastiksal.

I dag er konkurrencen så knivskarp, at der

måles med passere og specialmålebånd, fordi et papirs tykkelse kan skille den ene deltager fra den anden.

I dag er idrætsgrenen særdeles populær blandt de af vore medlemmer der har et svært fysisk handicap og sidder i el-kørestol.

Bordtennis kom også hurtigt i gang og snart brugte vi svømmehallen hele mandagen og selskabslokaler og idrætshal nogle timer om eftermiddagen.

Vi tilbød transport til Vadum om mandagen, da der ikke var særlig mange mennesker med handicap der havde bil.

Vores transport til Vadumhallen klarede "Solsiden's Turistfart" med datidens lift. Det var et bræt som kørestolen kørte op og ned ad. Flot dengang...

Første gang, vi sendte nogle ud til et stort stævne, var med meget kort varsel. Det var 2 piger som var med til et svømmestævne i Stockholm. Det foregik med tog - først til København, hvor vi fik seks



Brian Nielsen vinder Den Nordjyske Idrætspris i 1996





*Fra en svunden tid hvor man måtte komme udenfor på landingsbanen i lufthavnen, for at tage imod Brian Nielsen - guldvinder ved Paralympics Games*

Men det var hyggeligt og alle var glade og tilfredse.

Da handicapdrætten begyndte, var omgivelsernes reaktion som man vel kunne forvente på den tid.

Lidt trækken på smilebåndet, et lille klap på skulderen, og bemærkninger som:

**"Hvor er det godt at de handicappede har noget at give sig til".**

Det var vel nok holdningen hos langt de fleste udenforstående.

blinde og en leder med.

De klarede det flot, fik flere præmier og da de vendte hjem mandag aften, stod der mange medlemmer på banegården og tog imod. Et herligt syn.

Senere fik to andre piger ligeledes en invitation til at deltage i et svømmestævne i Sverige og det resulterede, udover flotte placeringer ved stævnet, også i et besøg hos det svenske kongepar.

Det var en stor oplevelse for pigerne og en god reklame for klubben og Aalborg.

Pigerne havde nemlig fået gaver med til kongeparret fra Aalborg Kommune.

Vi deltog også i flere stævner hjemme. I begyndelsen kunne alle deltagerne være i en bus og siden i én hal, når vi skulle dyste mod andre klubber.

Man kunne fint dyste i flere idrætsgrene ved samme stævne som var såkaldte invitationsstævner, venskabsstævner, hvor man nok konkurrerede mod hinanden og fik medaljer - men der vigtigste var nu at møde folk fra andre klubber og feste med hinanden om aftenen.

Der var som regel altid flere retter mad og levende musik.

Prisen var også derefter.

Vi måtte af med en 50-60 kroner, eksklusive drikkevarer.

Heldigvis fik vi med tiden dygtige og engagerede trænere og ledere, både her i klubben men også på landsplan, og alle var med i kampen om anerkendelse og respekt for handicapdrætten.

En kamp, som bestemt har givet resultater i form af respekt fra almenheden og den øvrige idræt.

Vi syntes vi opnåede respekt og anerkendelse for vores arbejde i foreningen, næsten fra starten, idet vores første formand, Harry Henriksen, med stor ildhu, arbejdede for og med sagen, og det var derfor let for efterfølgeren, Grethe Henriksen og senere undertegnede, at føre denne politik videre.



*El-sportsstolen er en enestående opfindelse, der har givet kørestolsbrugere adgang til konkurrencer og holdspillets fællesskaber...og medaljer kan man aldrig få nok af....*



## Tilpasset idræt for alle

Da jeg satte mig i formandsstolen i 1984, skete det samtidig med, at der blev ansat idrætskonsulenter i nogle af amterne, og i dag er der konsulenter i alle amter (regioner) i Danmark. De havde bl.a. til formål at starte og videreudvikle idrætter for nogle af de grupper, der ikke havde tilstrækkeligt med idrætstilbud, f.eks. de psykisk udviklingshæmmede, børn og svært fysisk handicappede.

En af grupperne, der også blev sat fokus på, var gruppen af svært fysisk handicappede børn.

Der blev i starten af 90'erne udskrevet en designkonkurrence, der havde til formål at udvikle eller opfinde et idrætsredskab til den føromtalt gruppe.

Det blev til en el-sportsstol, og da den kom på markedet, fik vi i klubberne en helt ny medlemsgruppe. Det er alletiders stol, og den har givet denne gruppe, der til daglig er i el-kørestol, mulighed for at spille en holdidræt, hvor der skal lægges taktik, hvor det drejer sig om sammenspil, og hvor holdindsatsen gælder alt.

Jeg mener, at opfindelsen af denne stol bestemt er en af de største succeser i handicapidrættens historie, og el-hockey er stadig en af de populære idrætter – ikke kun for børn – men også voksne.

I løbet af firserne og halvfemserne blev der udviklet/opfundet/tilpasset flere og flere idrætter, der kan dyrkes af mennesker med svært fysisk handicap.

Udover Elhockey således også Powerchair football, Powerchair floorball og Framerunning, der alle er populære idrætter i dag.

For gruppen med udviklingshæmning er der også blevet flere og flere idrætter at vælge imellem og mange - både nationale men også internationale stævner at deltage i. Også her i klubben har vi flere idrætsgrene, de kan vælge mellem - både for børn og voksne der har udviklingshæmning og/eller udvik-

lingshandicaps.

Der er godt gang i den, når der trænes og kæmpes, og humøret er højt ved de sociale arrangementer. De idrætter der tilbydes disse grupper, er idrætter vi kender fra den øvrige idræt – blot tilpasset med enklere regler, måske mindre baner samt træning, der også får smilet frem.

Klubben har indgået samarbejdsaftaler med flere af de veletablerede idrætsforeninger i Aalborg, så træning kan foregå i de rette omgivelser.

Vi har kajak i samarbejde med Kano og Kajakklubben Limfjorden, fodbold i samarbejde med Aalborg Chang, sejllads i samarbejde med Aalborg Sejlklub, skydning med Vadum Skytteforening, floorball i samarbejde med Aalborg Flyers, bowling i Løvvang Bowlingcenter, framerunning i samarbejde med Aalborg atletik og motion, Hop og Spring i samarbejde med DGI-HUSET i Nordkraft, badminton i samarbejde med Løvvang Badmintonklub, Udover disse idrætsgrene tilbyder vi svømning, Aqua bike, vandgymnastik, boccia, bordtennis, basketball, håndbold, Happy dance, Kidz Yoga....

### Paralympics Games

Vi har deltaget i flere Paralympics Games og Special Olympic Games gennem tiderne. Også her har der været skift i navnene på legene. Først hed det Stoke Mandeville Games – så blev det til OL for handicappede – og nu Paralympic Games.

Vi har haft flere svømmere der har vundet medaljer ved forskellige

Games men især 2 bordtennisspillere har gjort sig bemærket!!

Det er Brian Nielsen og Peter Rosenmeier, der begge har vundet individuelt OLYMPISK GULD.

Brian deltog første gang i PL i 1988, i Seoul i Korea. Han vandt guld for hold ved PL i Barcelona i 1992 og guld i single ved PL i Atlanta i 1996.

Peter Rosenmeier har deltaget i 5 PL-Games - senest i Tokyo i 2020/2021, og han har vundet både guld, sølv og bronze.

Både Brian og Peter var og er, fantastiske repræsentanter og talsmænd for parasporten.

Deres seriøsitet, hele deres indstilling og især deres tilgang til parasporten, har mødt anerkendelse i både omgivelsernes og især presens fremstilling.

Både Brian og Peter har begge, helt velfortjent, modtaget Nordjyllands Idrætspris/Årets Sportsnavn i Nordjylland

### Bevæg dig for livet

Vi har masser af idræt at vælge mellem for både børn, unge og voksne personer med funktionsnedsættelser.

Desværre er det langt fra alle, der har muligheden for at deltage i vores tilbud - da de mangler enten transport til og fra idrætten eller en hjælper der skal med for at støtte ved aktiviteten.

Økonomi er årsagen, så desværre leves der ikke helt op til målsætningen om, at der skal være plads til alle, og at alle skal bevæge sig.

**Vi ved, at der er stor opmærksomhed om det, og vi ved, at viljen er der - vi skal bare lige finde vejen!!!**



Peter Rosenmeier, IH Aalborgs formand Jan Karkov Sørensen og Gitta samlet ved Parasport Danmarks 50 års jubilæum den 31. oktober 2021.



# Ukultiverede medlemmer!

Laurits Madsen fortæller i maj 1980 om sin tid i AFF og AIK Aalborg. Laurits var 82 år, da han fortalte til Karl Johand Hansen, Samlingen. Og det kan da nok være, at Laurits Madsen havde "drøje hug" til trænere, ledere og idrætsskolleger...

"Når vi havde tid, da jeg var en meget ung mand, trænede vi atletikinteresserede i Grusgraven ved Hobrovej, og vi hentede springstøtter og redskaber fra skuret på Skovbakken.

Aalborg Fodsports Forening (AFF) arrangerede under vanskelige forhold mange klubkonkurrencer med typograf Bruno Ditzel som en dygtige leder og aktiv sportsmand. At være foreningsmand var svært.

Engang var vi i færd med at udgrave en springgrav, men en gartner forbød det, for der skulle jo helst være en skøjtebane om vinteren, og i øvrigt regnede han os kun for en flok drenge.

**Det var hårde tider. Mange aktive medlemmer forlod AFF og i AIK løb "dårlige lementer" med pengene...**

I året 1919 gik en del medlemmer ud af AFF, mest fordi vi ville have mere ud af det: Større præmier, rejser og lignende. Vi mente heller ikke, vi fik udbytte nok af det idrætslige.

I AFF var det som om, man gik i fint sommertøj og lavede øvelser.

Blandt andet mødte formanden Hans Petersen til træning i fint tøj og smed så blot sin jakke.

I AIK Aalborg håbede vi at få tilskud fra forskellige sider, blandt andet fagforeninger, men vi fik ikke en øre.

Vi stiftede en sparekasse, Julens Glæde, men pengene forsvandt for det meste, når vi nærmede os julen.

Vi fik nemlig adskillige dårlige elementer ind i klubben, nogle af dem blev opkrævere, men de stak af med pengene. Jeg er blevet klar over, at AIK Aalborg blev forkert ledet.

Vi havde også en rejseforsikring, hvor vi betalte 25 øre om måneden, men det blev jo ikke til meget.

Der var ikke som nu om dage nogen form for sponsorer, men vi tjente en del penge på at afholde baller.

De første år havde AIK megen modgang. Andre klubber ville ikke samarbejde, og selv fra arbejderside mødte vi mærkeligt nok modstand, men efter-

hånden blev vi så stærke idrætsmæssigt, at vi en overgang var Jyllands bedste klub, og så svingede stemningen mod os til det bedre.

Sammenholdet i klubben var trods alt upåklageligt.

Indtil vi var blevet medlem af Dansk Idræts-Forbund startede vi nogen tid i Sportsforeningen "Skjold"s klubdragt. Senere fik vi nogle uheldige medlemmer fra afholdslogerne, og de forsvandt også med vores sparepenge.

(Red. Stol aldrig på en afholdsmand! , -)

## Mere profit ud af at løbe

En overgang skiftede flere af klubbernes løbere til andre klubber, og det var sikkert den gamle historie, at de ville have mere profit ud af at løbe.

Jeg tilbød for eksempel engang den arbejdsløse Henry Nielsen, der på dette tidspunkt startede for AIK Aalborg, arbejde i min forretning i Reberbansgade, men han krævede en månedsløn forud, og det hverken kunne eller ville jeg give ham.

Henry Nielsen var en bandit, ukultiveret og fræk.

Satte jeg mig på en bænk ved siden af ham, skubbede han mig langt væk.

Jeg var meget skuffet over denne udvikling, men måske havde vi ikke de rigtige ledere.

Min bror, Aksel, var medvirkende til at skaffe Henry Nielsen turen til Stockholm, hvor han i 1934 satte ny verdensrekord på 3000 meter, men utaknemmelig var han stadig.

## Den daglige drift

Jeg deltog i DIF's instruktionskursus, men det fik jeg ikke noget ud af, da den svenske træner Kreismann, der ledede kurset, mest interesserede sig for de høje, slanke idrætsfolk, som han mente, var de bedste emner,

og han ignorerede helt mine bedste øvelser, blandt andet stangspring, fordi jeg jo ikke var særlig høj, og så duede jeg efter hans mening ikke til stangspring.

AIK var næsten udelukkende en løberklub. Men vi havde da også gode kastere, for eksempel Johs. Jensen, "Goliath" – han var meget durkdreven til at opkræve penge, men han ville ikke selv ud med nogen, og Niels Nielsen, "Dragonen", der var en stor kværlulant.

Eugen Schmidt var en fin-fin mand, men min bror Aksel kendte ham bedre og deltog i møder sammen med ham, og han var på hat med ham (hvilket betyder, at de tog hatten af for hinanden, når de mødtes). Eugen Schmidt var altid på idrætsmandens side, men han var ikke længere en aktiv idrætsmand.

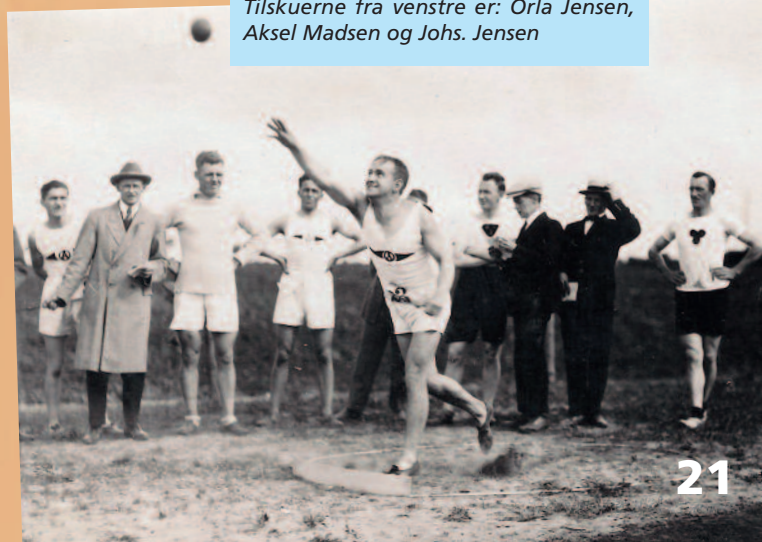
## Ukultiverede medlemmer

Vor klub skulle jo være en arbejderklub – jeg selv var udlært drejer, men de fleste medlemmer havde desværre ingen kultur. Aksel (min bror) døjede forfærdeligt med at få det til at glide.

Det var ikke få, der lånte penge af ham. Nogle fik penge, og dertil brugtes alle mulige forklaringer, som for eksempel at de ingen sko havde, men næsten aldrig blev noget betalt tilbage.

Det kostede Aksel mange penge i hans tid som leder."

Laurits Madsen AIK støder kuglen ved indvielsen af Aars Stadion ca. 1920. Tilskuerne fra venstre er: Orla Jensen, Aksel Madsen og Johs. Jensen





En "nekrolog" i Veteranen, hvorfor nu det? - og så én af mine Frejakammerater...  
- altså! En munter historie om én af de store der faldt, en rigtig "foreningskriger"

# Jørgen Lund Pedersen

Af Keld Jensen tæt på  
Jokkers egen fortælling  
til Frejas krønike...



Han har været der altid i min tid som medlem af Aalborg Freja.

Et ikon om man vil, selv i en serieklub som Freja.

Men vi lader ham (næsten) selv fortælle:

Født 10. august 1937

Indmeldt i Aalborg Freja 1948 - 265 kampe på Frejas 1.hold.

Ungdomsleder, Bladudvalg, Bestyrelsen, Frejas Støtteforening, SIFA's bestyrelse .

Modtager af: Freja's guldnål, JBU's sølvnål, DBU's sølvnål, Æresmedlem i SIFA, Æresmedlem i Freja.

Født i Lindholm. Mor hed Rosa og far hed Poul. Jokker fulgte med ham til kampene, placeret på en bænk på ladet af en overdækket lastbil, da far spillede for Lindholm IF. I nogle år boede de sammen hos bedsteforældrene i Lindholm.

Efter krigen var mor og far godt "trætte" af bedstefars vilje og temperament, så familien flyttede til Aalborg på hjørnet ved Vester Fjordvej og Kastetvej.

FREJA "boede" dengang ovre ved "Drengehjemmet" på Annebergvej. Senere blev det til Frejaparken.

"Jokker" gik på Ryesgade skole. Forældrene flyttede fra hinanden en periode, og Jørgen tog retur med mor til Lindholm, men fort-

satte på Ryesgade skole, af sted på cykel hver morgen.

Fodbold havde fået en fast plads i Jørgens univers!

Her var "det dårlige selskab" klar til at tage imod, allerede før han landede i Freja:

Bl.a. Ole "Sjulle" Schultz, Gert Kåstrup og Erik "Coppi" Kristensen.

Begge forældre fik nu konstateret T.B. (Tuberkulose) i lungerne, og de blev begge indlagt på Sanatoriet i Aalborg.

Et chok at skulle undvære mor og far! Så turen gik til skiftevis Bedste og Bedstefar i Lindholm, og så retur til Farmor og Farfar Alfred på Kastetvej, (den gamle navigations-skole der senere blev barnevuggestue- og børnehave, og nu er ungdomspolitisk hus).

I tiden omkring 1947, fik " Sjulle" så overtalt Jokker til at prøve FREJA, og klubhuset, det røde træhus, blev så hjem nummer to. Hvorfor nu FREJA?, ...jo i tråd med Jørgens lidt gale humor - næsten alle var mere eller mindre "små-gale"! Bl.a. ham klubhusinspektøren Poul Jensen .....

Fra tid til anden svovlede han som "Etna," og så gik der ikke så lang tid før han grinede. Træneren for de 12-14 årige var "Skilte-William" Larsen, og der gik ikke lang tid, før Jokker kom på hold blandt rødderne fra Ryesgade skole... accepteret uden problemer.

Far Poul fulgte Jokker ude i Freja, og han var helt enig med lederne, der ville ha' ham ned at spille centerhalf (som ham selv). Første kamp på centerhalfpladsen, var mod AaB ude på Ny Kærvej.

Fatter Poul stod på den ene sidelinie råbte og gestikulerede, og Sonny Thomsen AaB stod på den anden. Freja tabte stort, så der blev holdt "skole" ved hjemkomsten.

Jokker blev hurtigt rykket op som junior, og kom hurtigt på centerhalfpladsen. Han forsøgte at efterligne de bedste nationale, som

Poul Andersen B 93, Kresten Brøgger AB m.fl.

Jokker viste tidligt sit lederpotentiale og blev anfører for FREJA's 1. juniorhold i 1952.

I 1953 kom han med som reserve på Jysk juniorhold, og grunden til, at han ikke ved den lejlighed kom til at spille i Idrætsparken, var en neglerodsbetændelse, og dagen før mødet i Århus fik han opereret fingeren, så "han stillede op" i Århus, og kom med til København. Næste år kom han på Jysk hold som centerhalf og anfører.

Og senere blev det da også til flere kampe på udvalgt Jysk ynglingehold. Det var med senere koryfæer og landsholdspillere: John Madsen, Esbjerg, Jørn Sørensen, Nibe, Egon Jensen, Esbjerg, John Jensen, AGF, Kaj Højbjerg, AaB og såmænd også Kurt "Krumme" Nicolajsen, AaB (senere Chang), og spillede imod en nok så bekendt fynbo: Richard Møller Nielsen.

I julen, når fodbolden lå stille, var der noget at glæde sig til. Det var Freja's store Juletræsfest i det gamle "Kilden". Freja holdt til oppe på 1. sal med udsigt over det store dansegulv nedenfor. Freja's festudvalg havde skam engageret en trio der spillede i "vores" sal ud mod Vesterbro. Han havde øje for Freja-ikonet Ole Rømers datter, Liselotte, så hende dansede han lidt



Jørgen Lund "Jokker"  
Pedersen blomster før sin  
debut på Freja's 1.hold.



med, mens en ret stor familie af onkler og tanter og mor Lilly nøje holdt øje med charmørens færden.

Da efterårsturneringen startede i 1956 fik Jokker sin debut som centerhalf på 1. holdet, og allerede tidlig sommer debut på Aalborgs seniorbyhold mod Århus. Så igen måtte det sportslige på lavt blus.

Jokker var nu begyndt at læse til maskinmester og havde lært Liselotte at kende.

Vi foretager nu et kraftigt spring i tidslinien....

Til han efter et års tid på søen kom hjem og i maj '61 blev gift med Liselotte.

Liselotte fødte Michael og Gitte og familiens rede var i mange år Willemoesgade.

Senere skulle så huset på Pærevangen danne rammen for Liselotte og Jørgens festlige familie og om gangskreds.

De lod aldrig en chance passere til en festlig begivenhed, eller for at booste humør i hverdagen.

Så lige 1 1/2 år i marinen og så hjem til Aalborg i efteråret '63 med ansættelse hos Nordkraft, og så var tiden inde til at yde en indsats for Freja.

Et lettere fedtlag skulle "skrælles af", før han var klar. Han begyndte at træne oftere, blev sågar træner for et juniorhold (mit hold/Keld), og kom så på 1.holdet som fløj-half. "Coppi" og han byttede pladser, og i 1966 rykkede Freja op i 4. division. Året efter oprykning til 3.division. Han deltog også fra tid

til anden på vort 2. hold, der rykkede op i jyllandsserien.

Han spillede med i 1967, da vi rykkede ned fra 3. division. Her blev han "hængende", til stoppet på 1. holdet i 1971.

Jokker brækkede skinnebenet i en 2. holdskamp i Klarup, hvor han kom lidt skævt ind i en tackling. Stadig med vilje som en stridshest og stemmepragt som Frank Sinatra hyggede han sig et par år senere "i det små" på serie 4-5-6 og nød det.

Så gik han ind i spilleudvalget. Senere blev det så bestyrelsen i 12 år, som menigt medlem, sekretær og næstformand og sluttelig i '82 ind i bestyrelsen i det på det tidspunkt så udskældte SIFA.

Old-boys spillede han ind imellem før benbruddet, og her har han også haft herlige timer med holdkammerater, og gamle "fjender". Han fik vel så at sige hevet alt ud af sin sportslige karriere, som givet havde været større om han måtte have valgt en større klub.

Færdig med Freja! ....aldrig, for så pludselig havde han siddet 15 år i "gule-ærteudvalget" og været opbyggende figur og kasserer i "Frejas Træner/Lederfond".

Humoren havde han med i alt, hvad han foretog sig.

Han gav den altid selv fuld skrue, og modtog den lige så gerne med sin kendte skoggerlatter.

Hans "klub i klubben" var en flok holdkammerater m. koner og kærestere, "Pig-Packerne" kaldet.

Jokker havde bedt mig om at lave bordkort til deres specielle "sølvbryllupsfest" på Restaurant "Faklen. Til Jokker havde jeg lavet en tegning, der viste et stort kanonrør, og ud af røret farer der med "ild og røg" en mand iført flyverhjelme og ditto briller samt overalls. Under tegningen skrev jeg "Mister Canonball 1991", selvfølgelig kreeret på baggrund af Jokers grumme ulykke på Nordkraft, hvor manden jo blev slået til pindebrænde, men sej var han, så at miraklet gav ham 30 bonusår var

jo fantastisk.

Han elskede den grove lir, og efterlod ofte sagesløse ofre i en tilstand af grin og gråd.

Og udenforstående smækforvirrede... ét godt eksempel:

*På en tur til Lancaster med Frejas juniorhold, hvor jeg var rejseleder og Jokker var med som Chargé d'affaires fra SIFA, ansvarlig på kontakt til kommunen, skulle han overfor deres borgmester præsentere undertegnede, der i tilløbet til en tale på engelsk endelig havde rystet nerverne af sig.*

*Borgmester og frue i fuld ornat med kæde og ordner...publikum...hele spillertruppen, ledere fra begge klubber, embedsværket....*

*Og der står så Jokker med et rævesmil:*

**"Are You ready Mr. Jensen?"**

**....ja, nikkede jeg, så klar som nogen...**

**- og så kom den:**

**"May I present our Young Chairman....Mr. Granulated Sugar!"**

*Er det nødvendigt at nævne, at ikke ret mange...og slet ikke borgmesteren fandt løsningen, der skyldes mit seneste øgenavn i Freja: MELIS.*

Jokker fulgte i alle årene levende med i Frejas ve og vel, og havde altid en kommentar til kommunens forbrug af midler. Folkeoplysningsudvalget var sammen med SIFA på "besøg" under nedrivningen af Nordkraft, før det så at sige rejste sig af asken, som kulturhus. Da vi kom til etagen, hvor eksplosionen fandt sted, lå der gamle vagtprotokoller. Nysgerrige var vi, og da Inga Højmark og jeg kiggede, lå én af protokollerne opslået på "Maskinmester Jørgen Lund Pedersens mødefrekvens" op til ulykken.

Jokker og jeg var i øvrigt til det sidste rørende enige om, at kommunen ruttede med millionerne, og at vi i situationen fandt det aldeles talentløst, at man betalte så uhyrligt mange penge for at nedbryde Nordkraft's gamle bygninger, når man jo kunne se, hvad Jokker kunne udrette for en almindelig maskinmesterløn...

/Keld



3 meget veloplagte Frejanere stillet op til presselir før et topoppgør i jyllandsserien mod AaB i 1963: Jørgen Jokker" Lund Pedersen, Erik "Coppi" Christensen og Christian Buchholz Frederiksen. Kampen, som Freja vandt 2-1 ,samlede 2.000 tilskuere i Frejaparken, og "Jokker" der i kampen flækkede knæskallen var ude af oprykningskampene.



# Dengang det var sjovt at spille fodbold

Interviewere: Leo Møller, Sven Sørensen og Knud Gadegaard. Hans Mejlhede, Aalborg Boldspilklub, fortæller:

"Min storebror Svend spillede på AaB's drengehold. Fodbold ville jeg også være med til, men jeg var ikke gammel nok. Jeg var alligevel på eksercerpladsen hver dag – jeg skulle jo se, hvordan AaB's førstehold spillede, og se, hvor godt Svend klarede sig på drengeholdet. Jeg var også en dag inde i klubhuset. Sikke noget gammelt skidt, og tænk, de "badede" i iskoldt vand efter træningen.

Der gik et par år, og Svend fik lov af min mor og far til at melde mig ind i klubben. Jeg var nu en rigtig AaB'er på bare 8-9 år. Det var en hel verden for sig selv.

Der blev kun talt fodbold, og det lærte jeg hurtigt at forstå. Jeg kom under træneren Jens Jensens kyndige vejledning. Han blev også kaldt "Professoren".

Han havde altid en fløjte i hånden, og uha, hvis man ikke gjorde, som han sagde, så fik man en af fløjten.

Jeg var nærmest en slags bold dreng det første års tid. Jeg hørte jo ikke til de største og stærkeste, men hvad gjorde det, når jeg kunne få lov til at se topspillerne og hente boldene til dem.

## På ungdomshold

Den store dag oprandt, da jeg fik at vide, at jeg skulle spille på drengeholdet næste søndag. Jeg var i den syvende himmel.

Selv om jeg var en smule nervøs, faldt jeg hurtigt ned, da "Professoren" kaldte mig hen og sagde, at de næste par dage skulle jeg snakke med ham, og så skulle han nok vise og fortælle mig, hvordan jeg skulle spille. Jeg fik også fortalt, at for alt i verden måtte jeg ikke vise mine modstandere, hvis jeg var bange.

"Bare gå til dem, knægt!", sagde han.

Den dag i dag kan jeg ikke huske, hvordan de første kampe gik, men jeg havde nogle vidunderlige år.

Jeg var på AaB's drengehold, og min storebror Svend var på klubbens juniorhold. Jeg var efterhånden blevet juniorspiller og var med på et af de bedste jyske hold.

Vi var så heldige at have en leder, Aage Nielsen, der tog sig af vi drenge og der iblandt sønnen Niels Jørgen Nielsen "Niller", som vi kaldte ham. Hvad Aage ofrede af tid og penge på "sit juniorhold", det kan ikke roses og fortælles om for tit.

Vi nåede det sidste år som juniorer at komme til at spille mod AGF.

Tænk, man havde i JBU bestemt, at vi skulle spille forkamp inden det store slag mellem Jylland og København.

Vi var lovet en tur til Norge, hvis vi vandt kampen. Det var næsten ikke til at tro. Først at få lov til at spille forkamp til et storopgør og så få lovning på en rejse til Norge, hvis vi vandt.

I sidste øjeblik blev forkampen desværre aflyst. Den blev i stedet flyttet til en anden bane. Jeg kan huske, jeg var så nervøs før kampen, at jeg døjede med at få fodboldstøvlerne snøret.

Vi kom – så og sejrede. Nu skulle vi alle sammen til Norge med Aage Nielsen, som fik den bedste gave, vi kunne give ham. Også "Professoren" var med, og jeg tror, han havde glemt fløjten.



Hans Mejlhede  
AaB i juni 1943.

## Uddannelse

Jeg var efterhånden blevet en ung mand, der selv begyndte at lægge sin fremtid.

Jeg ville være journalist, så jeg kunne komme ud at se verden.

Jeg kom i lære på Aalborg Amtstidende hos redaktør Jacobsen. En dejlig chef, der altid havde tid til at høre, hvordan det gik med jobbet. Jeg stod i lære i fem år. År, hvor der skete en masse spændende ting.

Jeg fik ikke altid så megen tid til fodbold, som jeg ville. Jeg skulle på Den Grafiske Højskole i København, det var i efteråret

1942. Jeg havde spillet nogle enkelte kampe på divisionsholdet i AaB dengang, så gennem træneren Carl "Skoma'r" Hansen kom jeg til at træne med B93 i København. Det var dejligt. Jeg kom på andeholdet og sat til at passe den tids store spiller Kaj Hansen op, og det lykkedes så godt, at Carl "Skoma'r" absolut ville have mig meldt endeligt ind i B93. Jeg var jo i lære, så det hverken ville eller kunne jeg. Jeg havde jo fået en masse gode kammerater på ynglingeholdet i AaB – de fleste gengangere fra juniortiden, og vi aspirede til at komme på divisionsholdet.

## Seniorfodbold

Jeg husker tydeligt min første divisionskamp for AaB. Da Graham Lockey ikke kunne spille, blev jeg sat på holdet.

Ikke som jeg havde håbet som højre halfback eller højre innerwing. Nej, jeg kom ud på venstre wing, og den "venstre" var ikke mit bedste våben. Vi vandt dog over Kolding i cupfinalen med 4-1, og jeg scorede et af målene med en lige venstre.

Jeg blev sat af til den næste kamp.

Niels "Høvding" Madsen, sagde, at jeg måtte ned på et lavere rangerende hold for at få nogle flere kræfter.

Det lykkedes. Inden længe var jeg fast mand på divisionsholdet og fik nogle fine "overskrifter" i avisen.

Tænk, at spille fodbold i Idrætsparken for måske 30.000 tilskuere.

Nu gik det hurtigt med at blive en kendt spiller i AaB. Jeg kom på byhold, jysk hold og jeg blev udtaget til ungdomslandsholdet mod Sverige lige efter krigen. Det var min far stolt af. Han havde to drenge på AaB's førstehold. På et tidspunkt fik vi en tredje mand med i puljen. Det var Ejler Rasmussen, der spillede håndbold i Aalborg Håndboldklub og senere fodbold i AaB.

Ejler og jeg var gode kammerater, og jeg havde ham med hjemme til min mors kødgryder. Disse besøg endte med et bryllup med min søster Nanna. Så nu kunne repræsentant Mejlhede prale af sine tre fodboldspillere hos kunderne. Til gengæld, hvis det var gået skidt for AaB en weekend, så kunne mor se på fars gang, at der var lagt i kakkellovnen til de herrer fodboldspillere, for hvad ville hans kunder ikke sige."